

ואז הגיע האיש,

ומטי ברע התחיל להרגיש.

הוא שפסף את עיניו וצבט את ידו,

ונוכח לדעת שזה לא חלום.

אלא האיש באמת כאן לידו.

הוא לבש "reebok"

ומכנסי "sasoon" ירוקות,

על אוזניו יש "walkman"

וחולצה של "lacoste",

בידו מזוודה עם כל מיני מדבקות,

מכל מיני ארצות ומדינות.

ידידו מטי ניסה לדבר,

אך מרוב השתוממות סתם ברבר.

אז האיש לדבר החל,

ואמר לו "אל תיבהל".

"אני יודע שאני שיא התרבות המערבית"

ואין לי כוונות לגור בעיר העברית.

רק קראתי את המודעה בעיתון,

ובאתי להבהיר מה דעתי בנידון.

לדעתי בתרבות מערבית אין פסול,

העובדה שנעליי הם מחו"ל,

בסך הכל אומרת שאני חושב שהם יפות

ולא משנה אם כחול-לבן או מיובאות.

ואם אני שומע מוסיקה מסוימת

שאותה שומע כל העולם אז מה רע?

נראה לי שאתה סתם מדקלם

סיסמאות על תרבות עברית ונגד

מערבית.

נראה לי שאתה צריך לחשוב כמה פעמים

לפני שאתה מקים עיר מעבר ההרים.

נראה לי שהגיע הזמן שתודה,

שתרבות מערבית היא דבר יפה,

נראה לי שהגיע הזמן שיובן לכל אחד,

שעברית ומערבית יכולות ללכת יד ביד.

גמר האיש את נאומו

כשהוא משאיר את ידידו מטי המום כולו

כאב לו הראש והוא הרגיש ברע

הוא לא חשב שהעניין יהיה מסובך נורא

לפניו היה דף עם רשימה של אנשים,

שהוא עוד לא החליט לאן הם שייכים,

ולא מספיק זה גם ערערו לו את הביטחון

שיש להילחם בתרבות מערב.

חשב ידידו מטי שעה...

ועוד שעה...

ובסוף לקח שלט ותלה מעל הדלת:

יסלחו לי כל ההמונים שבחוץ מחכים

אבל אני חייב לעשות רגע "חושבים"

אני חייב להשקיע מאמץ רב בשאלה

אני ותרבות מערב,

יד שיח או יד קרב!!

שאת ידידו מטי מאוד סיקרנה.

פתח אליאב את אותה חבילה,

ובתוכה – שומו שמיים – מה

נתגלה??

מערכת וידאו תוצרת "שארפ"

וידידו מטי כמעט התעלף

הוא הסתכל על אליאב שכולו

מזועזע,

רק מעצם המחשבה,

להכניס וידאו לעיר עברית,

זהו שיא השיאים של התרבות

המערבית.

את אליאב הוא רצה ישר לגרש,

אך הוא ביקש ממנו לא

להתרגש.

הוא הוציא את קסטות הוידאו

ואמר להסתכל,

זאת, למשל, של שירי ארץ

ישראל.

השנייה שיעור של הרב אבינר,

וכך החל אחת אחת עובר.

יש אחת של נופים ואתרים

בגליל,

שניה מוסיקה חסידית לחליל,

ואם זו תרבות מערבית נקראת,

המצב בכי רע.

ידידו מטי נהיה קצת מבולבל,

על דבר כזה לא חשב בכלל.

מצד אחד זו תרבות עברית,

שיא השיאים של התרבות

העברית.

ומצד שני זו תרבות מערבית,

שיא השיאים של תרבות

מערבית.

הוא חשב דקה.. ועוד דקה,

אך לא הצליח להגיע למסקנה,

ולכן הוא אמר לאליאב שישקול

את הבקשה,

ומקווה הוא במהירות האפשרית

להחזיר תשובה.

הגיעו לעיר עוד אנשים,

חלקם מתאימים וחלקם לא

שייכים.

היו גם כאלו שמטי לא ידע

להחליט,

עליו הדבר מאוד הכביד.

קוראים לו מטי,

הוא טיפוס מאוד סימפטי.

הוא נולד בא"י להורים ציוניים,

שהיו פה בין הראשונים.

הם הפריחו כאן את השממה,

ואת הנער הם חניכו לאהוב את המדינה

עם כל הנשמה.

והם דיברו איתו על עבודה עברית

דכיתם לא שמעו אף פעם מוסיקה לועזית.

אך ככל שגדל הנער והפך לאיש,

נוכח לדעת שהמצב פה הוא עסק ביש.

סאין לנו תרבות משלנו,

ושתרבות המערב משתלטת על כולנו.

והוא ניסה לזעוק ולהסביר-

אך לאיש זה לא נראה סביר.

ואז כשכבר כמעט אמר נואש,

עלה בראשו רעיון חדש.

הוא ילך רחוק מעבר להרים,

ושמה עם כמה חברים,

יקים עיר עברית,

ללא כל זכר לתרבות המערבית.

אנשים החלו לנהור לעיר,

אך ידידו כאן היה מאוד זהיר.

לא כל אחד לעיר יתקבל,

אלא קודם יבחן וישקל.

יבדקו בין חפציו ודבריו,

אם אין בהם זכר לתרבות המערב.

וכך עברו הם לפניו אחד אחד,

אך העניין היה קשה משחשב.

כאשר הגיע מר ירון,

שהייתה לו חנות כלים ברמת השרון.

בחנות קונים מכוס ועד קנקן,

ואותה הוא מעוניין להעביר לכאן,

בדק ידידו את החפצים,

והם נראו לו סבירים ומתאימים.

אז שאל הוא את ירון:

"והחנות מה שמה?"

The store "אמר בגאווה.

הסתכל עליו מטי וכולו המום,

שלט באנגלית? לא יהיה ולא יקום.

הרי זו עיר עברית,

וזוהו שיא התרבות המערבית.

תסלח לי מר ירון, זה לא בא בחשבון.

הגיעו לעיר עוד אנשים,

חלקם מתאימים וחלקם כלל לא שייכים.

אז הגיע אליאב

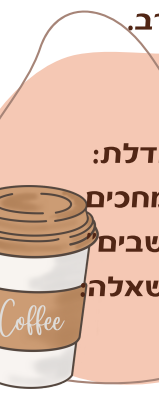
בחור הלומד "במרכז הרב"

והחל לפרוק מטענו הרב.

ספרי קודש רבים, כסאות שרפרפים,

שולחן תוצרת "רים", מפות ובגדים.

בצד עמדה חבילה גדולה,

ואז הגיע האיש,

ומטי ברע התחיל להרגיש.

הוא שפסף את עיניו וצבט את ידו,

ונוכח לדעת שזה לא חלום.

אלא האיש באמת כאן לידו.

הוא לבש "reebok"

ומכנסי "sasoon" ירוקות,

על אוזניו יש "walkman"

וחולצה של "lacoste",

בידו מזוודה עם כל מיני מדבקות,

מכל מיני ארצות ומדינות.

ידידו מטי ניסה לדבר,

אך מרוב השתוממות סתם ברבר.

אז האיש לדבר החל,

ואמר לו "אל תיבהל".

"אני יודע שאני שיא התרבות המערבית"

ואין לי כוונות לגור בעיר העברית.

רק קראתי את המודעה בעיתון,

ובאתי להבהיר מה דעתי בנידון.

לדעתי בתרבות מערבית אין פסול,

העובדה שנעליי הם מחו"ל,

בסך הכל אומרת שאני חושב שהם יפות

ולא משנה אם כחול-לבן או מיובאות.

ואם אני שומע מוסיקה מסוימת

שאותה שומע כל העולם אז מה רע?

נראה לי שאתה סתם מדקלם

סיסמאות על תרבות עברית ונגד

מערבית.

נראה לי שאתה צריך לחשוב כמה פעמים

לפני שאתה מקים עיר מעבר ההרים.

נראה לי שהגיע הזמן שתודה,

שתרבות מערבית היא דבר יפה,

נראה לי שהגיע הזמן שיובן לכל אחד,

שעברית ומערבית יכולות ללכת יד ביד.

גמר האיש את נאומו

כשהוא משאיר את ידידו מטי המום כולו

כאב לו הראש והוא הרגיש ברע

הוא לא חשב שהעניין יהיה מסובך נורא

לפניו היה דף עם רשימה של אנשים,

שהוא עוד לא החליט לאן הם שייכים,

ולא מספיק זה גם ערערו לו את הביטחון

שיש להילחם בתרבות מערב.

חשב ידידו מטי שעה...

ועוד שעה...

ובסוף לקח שלט ותלה מעל הדלת:

יסלחו לי כל ההמונים שבחוץ מחכים

אבל אני חייב לעשות רגע "חושבים"

אני חייב להשקיע מאמץ רב בשאלה

אני ותרבות מערב,

יד שיח או יד קרב!!

שאת ידידו מטי מאוד סיקרנה.

פתח אליאב את אותה חבילה,

ובתוכה – שומו שמיים – מה

נתגלה??

מערכת וידאו תוצרת "שארפ"

וידידו מטי כמעט התעלף

הוא הסתכל על אליאב שכולו

מזועזע,

רק מעצם המחשבה,

להכניס וידאו לעיר עברית,

זהו שיא השיאים של התרבות

המערבית.

את אליאב הוא רצה ישר לגרש,

אך הוא ביקש ממנו לא

להתרגש.

הוא הוציא את קסטות הוידאו

ואמר להסתכל,

זאת, למשל, של שירי ארץ

ישראל.

השנייה שיעור של הרב אבינר,

וכך החל אחת אחת עובר.

יש אחת של נופים ואתרים

בגליל,

שניה מוסיקה חסידית לחליל,

ואם זו תרבות מערבית נקראת,

המצב בכי רע.

ידידו מטי נהיה קצת מבולבל,

על דבר כזה לא חשב בכלל.

מצד אחד זו תרבות עברית,

שיא השיאים של התרבות

העברית.

ומצד שני זו תרבות מערבית,

שיא השיאים של תרבות

מערבית.

הוא חשב דקה.. ועוד דקה,

אך לא הצליח להגיע למסקנה,

ולכן הוא אמר לאליאב שישקול

את הבקשה,

ומקווה הוא במהירות האפשרית

להחזיר תשובה.

הגיעו לעיר עוד אנשים,

חלקם מתאימים וחלקם לא

שייכים.

היו גם כאלו שמטי לא ידע

להחליט,

עליו הדבר מאוד הכביד.

קוראים לו מטי,

הוא טיפוס מאוד סימפטי.

הוא נולד בא"י להורים ציונים,

שהיו פה בין הראשונים.

הם הפריחו כאן את השממה,

ואת הנער הם חניכו לאהוב את המדינה

עם כל הנשמה.

והם דיברו איתו על עבודה עברית

דכיתם לא שמעו אף פעם מוסיקה לועזית.

אך ככל שגדל הנער והפך לאיש,

נוכח לדעת שהמצב פה הוא עסק ביש.

סאין לנו תרבות משלנו,

ושתרבות המערב משתלטת על כולנו.

והוא ניסה לזעוק ולהסביר-

אך לאיש זה לא נראה סביר.

ואז כשכבר כמעט אמר נואש,

עלה בראשו רעיון חדש.

הוא ילך רחוק מעבר להרים,

ושמה עם כמה חברים,

יקים עיר עברית,

ללא כל זכר לתרבות המערבית.

אנשים החלו לנהור לעיר,

אך ידידו כאן היה מאוד זהיר.

לא כל אחד לעיר יתקבל,

אלא קודם יבחן וישקל.

יבדקו בין חפציו ודבריו,

אם אין בהם זכר לתרבות המערב.

וכך עברו הם לפניו אחד אחד,

אך העניין היה קשה משחשב.

כאשר הגיע מר ירון,

שהייתה לו חנות כלים ברמת השרון.

בחנות קונים מכוס ועד קנקן,

ואותה הוא מעוניין להעביר לכאן,

בדק ידידו את החפצים,

והם נראו לו סבירים ומתאימים.

אז שאל הוא את ירון:

"והחנות מה שמה?"

The store "אמר בגאווה.

הסתכל עליו מטי וכולו המום,

שלט באנגלית? לא יהיה ולא יקום.

הרי זו עיר עברית,

וזוהו שיא התרבות המערבית.

תסלח לי מר ירון, זה לא בא בחשבון.

הגיעו לעיר עוד אנשים,

חלקם מתאימים וחלקם כלל לא שייכים.

אז הגיע אליאב

בחור הלומד "במרכז הרב"

והחל לפרוק מטענו הרב.

ספרי קודש רבים, כסאות שרפרפים,

שולחן תוצרת "רים", מפות ובגדים.

בצד עמדה חבילה גדולה,

